

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli d. 1 Mars 1869, kl. 11 f. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om ändring af lagens stadganden angående löftesmans betalningsskyldighet för ingången borgen.

Uti en hos Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottets behandling öfverlemnad motion (N:o 20) har Herr *G. Bjerkander* framhållit nödvändigheten af lagstiftningens mellankomst till förebyggande af de vådor, som under närvarande borgenssystem härflyta från ett obetänksamt ingående af borgensförbindelser, och i sådant afseende föreslagit ett lagstadgande af innehåll, »att borgen för annor mans gäld måste, för att vara gällande, förnyas hvarje år.»

Vid bedömandet af detta förslag förekommer betänklighet redan i afseende derå, att man svårligen kan finna hvad motionären menar med sitt yrkande att borgen skall »förnyas» hvarje år. Om, efter hvad motiveeringen synes antyda, meningen skulle vara, att borgenär, hvars fordran grundar sig på borgensförbindelse, borde hvarje år hos löftesmannen bevaka samma fordran genom kraf eller erinran i den ordning, som Kongl. Förordningen om tioårig preskription den 4 Mars 1862 föreskrifver, så må anmärkas, att de grunder, på hvilka föreskrifterna om den tioåriga preskriptionen hvila, ingalunda äro hänförliga till ett sådant stadgande, som det nu föreslagna, och att till stöd för detsamma ej heller någon annan giltig rättsgrund lärer vara att åberopa. Skulle åter, för att döma

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 7 Saml. 4 Häft.

efter ordalydelsen i sjelfva lagförslaget, dermed åsyftas, att löftesman blefve från sin borgen fri, såvida han icke hvarje år lemnade förnyadt uttryckligt erkännande af den ingångna förbindelsen, så torde ej behöfva påpekas orimligheten af ett lagbud, som öfverlemnade åt löftesmannen sjelf att godtyckligt frigöra sig från betalningsskyldigheten blott derigenom att han ej lemnade ett sådant erkännande.

Men huru föreslagna stadgandet än må tydas, påtagligt är dock att detsamma, upphöjdt till lag, skulle innebära ett så beskaffadt ingrepp i aftalets frihet, som lagstiftaren ej kan tillåta sig utan att missbruka sin magt.

På grund häraf och under åberopande för öfrigt af Lag-Utskottets i likartad fråga vid förra riksdagen afgifna Utlåtande, N:o 18, får Utskottet vördsamt hemställa,

att ifrågavarande motion må lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 1 Mars 1869.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 1 Mars 1869, kl. 11 f. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag att alla skuldebref, för att vara utsökningsgilda, skola uppvisas för vederbörande kommunalstyrelse på landet eller stadsfullmäktige i stad.

Med anmärkning hurusom, vid påförande af allmän bevilning för inkomst af kapital, taxeringsmännen saknade nödig ledning för beräkning af den skattskyldiges så beskaffade inkomst, har Herr *G. Bjerkander* uti en